Karikatür

- Bu sene tüylü şapkalar moda imiş...

- O halde yolunacak bir hayvan bulup yeni bir şapka yapmalı..

Dünya Karikatürleri

İtalya Rusyayı nasıl tasavvur ediyor?

— İtalyan katikatürü —

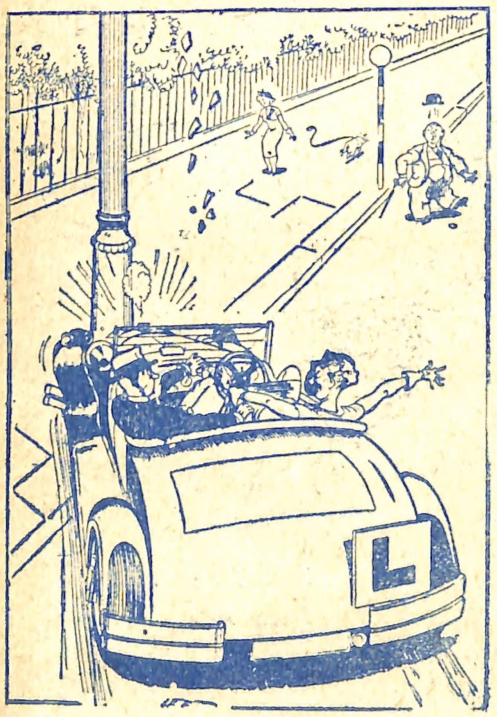

Öğretmen — İlk dersiniz burada bitti.

— İngiliz karikatürü —

Yukardaki resimler Fransızca Monde İllustre gazetesinden alınmıştır.

Okuyucularımıza:

Gazetemizin günü geçmiş sayılarını Türkiye hudutları dahilinde ve haricindeki bütün bayilerimizden ayni fiyatla tedarik edebilirsiniz. Arzu eden okuyucular günü geçmiş sayıların bedellerini posta pulu olarak idarehanemize gönderebilirler. Mektuplarını alır almaz gazetelerini derhal sevkederiz.

KARİKATÜR

Türkiyenin en güzel ve en mükemmel mizah gazetesi olduğunu günden güne daha zengin çıkan sayıları ile isbat ediyor. Her hafta KARİKATÜR'ü muntazaman alınız ve koleksiyonunu toplayınız. İlerde yaşadığınız zamanların canlı panoramasını zevkle seyredeceksiniz. KARİKATÜR koleksiyonu için hazırlamakta olduğumuz cilt kapaklarını yakında piyasaya çıkaracağız. Bu suretle gazetelerinizi bozulmadan muhafaza edebileceksiniz.

No. 8 Yıl 1 | Fiatı 10 Kuruş | 22 Şubat 1936

Karikatür

Çıkaran : Sedat Simavi

İdarehanesi :
İstanbul, Ankara caddesinde hususî daire
Posta kutusu: İstanbul 103

Abone şartları :
Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.

CUMARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR SİYASÎ VE EDEBÎ MİZAH GAZETESİ

— Hanımefendiciğim, artık kapansanız..... mevsim geçti!..

Polis haberleri yasak edilirse...

Bir okuyucumuz yazıyor: «Saray sineması gişesini soyan haydut taslakları bana şu meshur hikâyeyi hatırlattı:

«Birisi birgün hamamda bildik bir dilenciye rasgelmiş. «Arkadaş demiş, ben işi kötülettim, alacaklılar evimi dükkânımı zaptettiler. Artık dilenciliğe karar verdim. Her sanat gibi dilenciliğin de bir takım ince tarafları olduğunu biliyorum. Bana ders verirsen sana dua ederim.»

Dilenci şöyle cevap vermiş: Bizim sanatın üç mühim prensipini sana kısaca söyliyeyim: (1) Bizde şahıs tefriki yoktur. Kimden olursa olsun istiyeceksin(2)Yer farkına da pek bakmayız. Nerede olursa olsun istiyeceksin (3) İstenecek şey için bir had kabul etmeyiz. Ne olursa olsun istiyeceksin. Sen bu dediklerimi yap eğer istidadın varsa mutlaka muvaffak olur ve gül gibi yaşarsın.

Dilenci namzedi bu dersi aldıktan sonra hemen boynunu bükmüş, «Allah rızası için» diye dilenciye elini açmış.

Dilenci — «Aman ne yapıyorsun yahu, demiş, ben kendim dilenciyim.»

Namzet — " Tanımam, demiş, kim olursan ol.,,

Dilenci: — Burası hamam, demiş bari sokakta yanıma gel.

(*Lütfen sayfayı çeviriniz*)

Öteki: — Onu da tanımam. Nerede olursan ol.

Dilenci: — İyi amma ikimiz de çıplağız... Sana burada ne veririm!

Talebe gülmüş: — Ne olursa olsun peştemalını ver, nalınlarını ver; kolundaki pazvantı ver.

Dilenci, bu sözleri işitince talebesini kollarına almış:

«Kabili talim olan üstad olur üstaddan» diye alnını öpmüş.

Soyulan sinemanın sahibi maalesef bu dilenci derecesinde kadirşinas değilmiş. Öyle olsaymış gişedeki matmazeli yumrukla sersemleten, ağzına mendil tıkıyarak kasayı soyan delikanlıları polise kovalatacağı yerde idare odasına alır: «Aşkolsun size çocuklar; perdede gösterilen aşk ve sevda sahnelerini koltuklar ve localarda tatbik edenler görülüyordu amma bunca senedenberi Fantoma, Arsenlüpen ve gangster filmleriyle verdiğimiz dersi bukadar kabiliyetle tatbik eden çıkmamıştı... Neyse emeğimiz boşa gitmemiş.» derdi.

*
* *

Okuyucumuz mektubuna devam ediyor:

«Bu iki delikanlı bir kaç gün içinde meşhur adamların sırasına katılıverdiler. Gazetelerimizin birinci sayfasında Lord Edenle Hitlerin, General Badogliyo ile Ras Seyyumun resimleri arasında çıkan fotoğrafları, kim bilir bu delikanlıların nasıl koltuklarını kabartıyordur? Kim bilir kaç bin şöhret delisi bu resimleri seyrederken hasret ve hasetle göğüs geçiriyordur? Bunlar ancak tramvay altında parçalanmak ıssız bir tarlaya sürüklenip kafaları kesilmek şartiyle bu şerefi elde edebileceklerdir.

Haydi sinemaların çoluğa çocuğa böyle dersler vermelerine ses çıkaramıyoruz. Hiç olmazsa gazetelerin bu gibi insanların vakalarını tefrika romanı gibi bire bin katarak yazmalarına ve resimlerini basmalarına mâni olamaz mıyız? Şiir kıralımız Florinalı Nâzım ilâhî şiirleriyle o şiirleri yaratan zeki ve dâhi çehreyi gazetelerin ilân sütununa para ile bastırırken bu gangster taslaklarını birinci sahifeye geçirmekte mâna var mı? Bunun en doğrusu, intihar havadisleri ve fotoğrafları gibi hırsızlık ve cinayet vakalarının da gazeteye yazılmasını bir kanun ile yasak etmektir.»

*
* *

Okuyucumuzun bu dileği yerine gelir de intihar havadisleri gibi polis havadislerinin neşri de yasak olursa gazeteler acaba ne yaparlar? Şimdi ara sıra gazetelerde şöyle havadisler okuyoruz:

"Bay ... dün vapurla Kadıköyüne geçerken Sarayburnu açıklarında nasılsa kazaen vefat etmiştir.„ Yahut «Bay ... sevgilisine bir mektup yazdıktan sonra dolabındaki tabanca nasılsa ateş almış ve delikanlı tam şakağına rastlıyan bir kaza kurşuniyle ölmüştür.»

Yasağın sahası polis vakalarına da teşmil edilmiş olsaydı meselâ sinema soygunculuğunu şöyle okurduk: «Gişedeki biletci matmazelin nezleden burnu akmış, Koço ismindeki nazik bir genç bunu mendiliyle silmek isterken nasılsa mendil kızın ağzına kaçıvermiştir. Bu esnada Koçonun arkadaşı Şecaattin de kızın başına konan sineği kovayım derken parmakları hızlıca hareket edivererek matmazelin bayılmasına sebep olmuştur. iki delikanlı bu kazalar yüzünden biletcinin yapmakta olduğu para hesabını yarım bıraktığını görmüşler ve gişedeki iki yüz elli lira kadar parayı karşı sokaklardaki fenerlerin altında saydıktan sonra getirip teslim etmişlerdir.»

Bu nevi gazete havadislerinden iki nümune daha: «Altın diş Hasan dün gece kendi evinin kapısı zanniyle komşusu Ahmedin penceresinden içeri girmiş, ev sahibinin kızı, kendisini misafir sanarak ikram için güzel bir tango söylemiye başlamış, müziği çok seven bekçi ile polis de içeri girmişler ve biraz dans edip eğlendikten sonra misafire, gedikli müşterisi bulunduğu Eminönü oteline kadar refakat etmişlerdir.»

«İki gün evvel bakkal Ahmet yangın yerinden geçerken koşu amatörlerinden birine tesadüf etmiş, kendisi de meraklı bir koşucu olduğundan derhal bir yarış yapmıya karar vermiş ve rakibinden evvel Aksaray karakoluna yetişerek müsabakayı kazanmıştır.»

KARİKATÜR

— Haberin var mı? Bayan Fatmaya amcası bir pırlanta iğne hediye etmiş!..

— İnanma! Ya iğne sahici değildir, ya amcası!..

Zuhurat postaları

Halkın yeni hadiseler karşısında kelimeler yaratmak kabiliyeti şaşılacak gibidir.

Geçen haftaki sayılı kar fırtınası günü... Vapurlar durmuş... Tramvaylar durmuş, otomobiller yok olmuş.. İskelelerde işlerine değil, evlerine gitmiye can atan bir takım insanlar saatlerden beri soğuktan ve sabırsızlıktan tepinerek vapur bekliyorlar. Biçareler denizde sal üzerinde imdat bekliyen kazazedeler vaziyetinde. Bulundukları yerler de aşağı yukarı bu sallar kadar rahatsız.

Arasıra tipi diner gibi oluyor, denizin bir kısmı açılıyor, uzakta bir karaltı ve kalın bir düdük sesi.. Bekliyenlerde bir telâş, bir helecandır başlıyor:

— Geliyor.. *Zuhurat* geliyor..

Kimse bu *zuhurat*'ın kim olduğunu, ne olduğunu, nereden geldiğini sormuyor. Herkes öğrenmeden biliyorki *zuhurat* hiç bir saat, tarife kaydine tabi olmadan, havayı biraz açık bulur bulmaz, köşe kapmaca oynar gibi bir kıyıdan bir kıyıya kaçıveren vapurlardır.

Nazik bakkal

Geçen akşam eve dönüyordum. Yanıma güler yüzlü, temiz kıyafetli bir adam yaklaştı:

Bendeniz köşe başında açılan yeni bakkal dükânının sahibiyim, dedi, efendimizden bir istirhamım var. Şimdiye kadar alış veriş ettiğiniz bakkalı bırakarak bizden alışveriş etmenizi rica ediyorum.

—Dükkânınızı Allah mübarek etsin amma ben bakkalımdan memnunum. Ne ararsam onda buluyorum, dedim.

— Bendenizde de bulabileceksiniz.

— İyi amma, adamcağızdan alış verişi kesmek için ne sebep bulayım?

— Bendeniz sizin hemşerinizim. O başka bir memlekettendir. Bundan âlâ sebep olur mu?

Yalnız şu var ki...

— Ne var?

— İşimi bir banka gibi sağlam tutmayı usul ittihaz ettiğim için bir kefil rica edeceğim.

Yeni bakkalın kulağına eğildim:

— Mademki hemşeri imişiz, dedim, size bir iyilik edeyim. Ben dolandırıcıyım. Eski bakkal kefil istemeyi akıl edemediği için kendisini yedi senedenberi dolandırırım. Müsaade edin de size zararım dokunmasın.

Dert arkadaşı

Tramvaydan indik, sokağa saptık. En önde genç bir bayan, arkasında sulu bir zampara, onun arkasında da ben...

Bu sokak dar ve çamurlu olduğu için gayet ağır gidiyoruz.

Erkek, kadına söz atıyor:

— Hanımefendi vah vah potinleriniz kirleniyor.

Tabiî cevap yok.

— Hanımefendi müsaade ederseniz size yardım edeyim.

Kadıncağız yine ses çıkarmıyor.

— Hanımefendi çok medenî ve insanî olan bu teklifimi niçin reddediyorsunuz? Beş on adımlık bir arkadaşlık... Hem size yardım ederim; hem de konuşmuş, dertleşmiş oluruz. Sadece bir arkadaşlık...

Şaşkınlıktan ve hiddetten çamurun ta ortasına basan kadın birden bire geri döndü:

— Rica ederim beni rahat bırakın, dedi, ben evli bir kadınım.

Zampara hiç bozulmadı:

— Daha iyi dediniz ya hanımefendi; dedi, bendeniz de evliyim. Demek ki esasen dert arkadaşıyız.

Çiçek Lûgati

Gül	—	*Yüreğim parça parça*
Lâle	—	*Tutuştum haftalarca*
Hanımeli	—	*Seveyim doya doya*
Zambak	—	*Yüzüne sürme boya*
Ayçiçegi	—	*Sahilde dolaşalım*
Kartopu	—	*Yüce dağlar aşalım*
Menekşe	—	*Gözünü süzme fazla*
Salkım	—	*Kırıtma öyle nazla*
Karanfil	—	*Ateşim buram buram*
Fesleğen	—	*Baş ucunda oturam*
Sümbül	—	*Saçından bir tutan ver*
Kasımpatı	—	*Duymasın anam döver*

İmamın şikâyeti

Mahallemizin imamı geçen gün fakirlikten şikâyet ediyordu:

— Eskiden ilmühaberler ve nikâhlar sayesinde lord gibi geçinirdik. Şimdi bu iki memba kurudu.

Kendisine şaka yollu:

— Ölüleri unutmıyalım, dedim, onlar az varidat mı temin eder? Herkes ilmühaber almıyabilir, evlenmiyebilir. Hepimiz ölmiye ve size bizi yıkama, kefenleme ücretini vermiye mecburuz.

İmam derin derin içini çekti;

— O da zannettiğiniz gibi değil, dedi, mahallenin para çıkacak zenginleri yazın hava tebdilinde ölmiye gidiyorlar.

Papağan

Habeşler İtalyanları soyuyormuş... (Gazeteler)

— Kepaze herif bu ne hal.... Bu maskarayı derhal bölük kumandanına çıkarınız!...
— Bölük kumandanı benim!...

Abdülhak Hâmit 85 yaşında...

Büyük şairimiz Abülhak Hânıit bu şubatta 85 yaşına girdi. Bu güzel yıl dönümünü fırsat bilerek hem üstadın elini öpmek, hem tatlı sohbetinden istifade etmek maksadiyle Maçkapalastaki dairesine gittim. Zili çaldım. Kapıyı, ayağında kaloş kundura, sırtında ipekli bir redingot olduğu halde şiir kıralı Florinalı Nâzım açtı, niçin geldiğimi öğrenince:

— Bir taşla iki kuş vurdunuz, dedi,yalnız Abdülhak Hâmitle konuşacağınızı umarken bir de onun zeylinè tesadüf ettiniz.. Şanssınız var, Tayyare piyangosu çıkmadı diye üzülmeyiniz!

Dış kapıdan salonun kapısına gidinciye kadar üstat Florinalı bana vaktimi boş geçirtmek istemiyor olmalı ki noktasız virgülsüz söyleniyordu:

— Bizim şiir kırallığı küçük bir buhran geçiriyor... Hayrola, diyeceksiniz, hakkınız var. Sonu hayırlı olacağı muhakkak.,. Şu bizim şair Salih Zeki yok mu? Hani Elenili, Katinalı şiirler yazar, işte o benim tacıma, tahtıma göz dikmiş, bir yolunu bulup yerime geçmeyi tasarlıyor, amma yağma yok! Ben hemen tedbir aldım, bu kırallığın ancak şahsıma mahsus ve münhasır olduğunu bildiren beratları elime geçirdim...

— Hangi berat? Hangi ferman?

— Abdülhak Hâmitten Kesriyeli Sıtkıya kadar bütün meşhur şairlerin tasdiklerinden, mektuplarından daha güzel ferman mı olur? Bunların hepsi benim kırallığımı kabul ediyor. İnanınız yeni Yunan kıralı bile benim kadar ekseriyet kazanmamıştır!

Kendimi Abdülhak Hâmidin huzuruna dar attım. Üstat tek gözlüğünü takmış, kendi kendine şatranç oynuyordu. Beni görür görmez seslendi:

— Aman, seni Allah gönderdi, dedi, bana şöyle bir dikkatlice bak kafam yerinde duruyor mu ?

— Ne demek istiyorsunuz, üstat?

— Florinalı tıraş ederken kafamda uçurmuş mu, uçurmamış mı diye merak ediyordum da...

Üstadı temin ettim, Florinalının mesleğinde nekadar mahir olduğunu, elinden hiç bir kaza çıkmıyacağını anlattım. Emin oldu. Şöminenin karşısında bir koltuğa oturdum, sordum:

— Sizce en kusursuz eseriniz, hangisidir?

Arkadan bir ses geldi:

— Tereddüt etmeden söyliyebilirim ki ben!

Florinalı, meydanı bize bırakmak niyetinde değildi. İkinci suale geçdim:

— 85 yaşına girerken heyecan duydunuz mu?

— (Yine o arkadan gelen ses): — Duymaz olur mu? 85 yaşına girer girmez karşısında beni buldu!

Abdülhak Hâmit konuşamıyacağımızı anlayınca, bana göz kırparak yüksek sesle:

— Bugün Cenap Şahabettinin

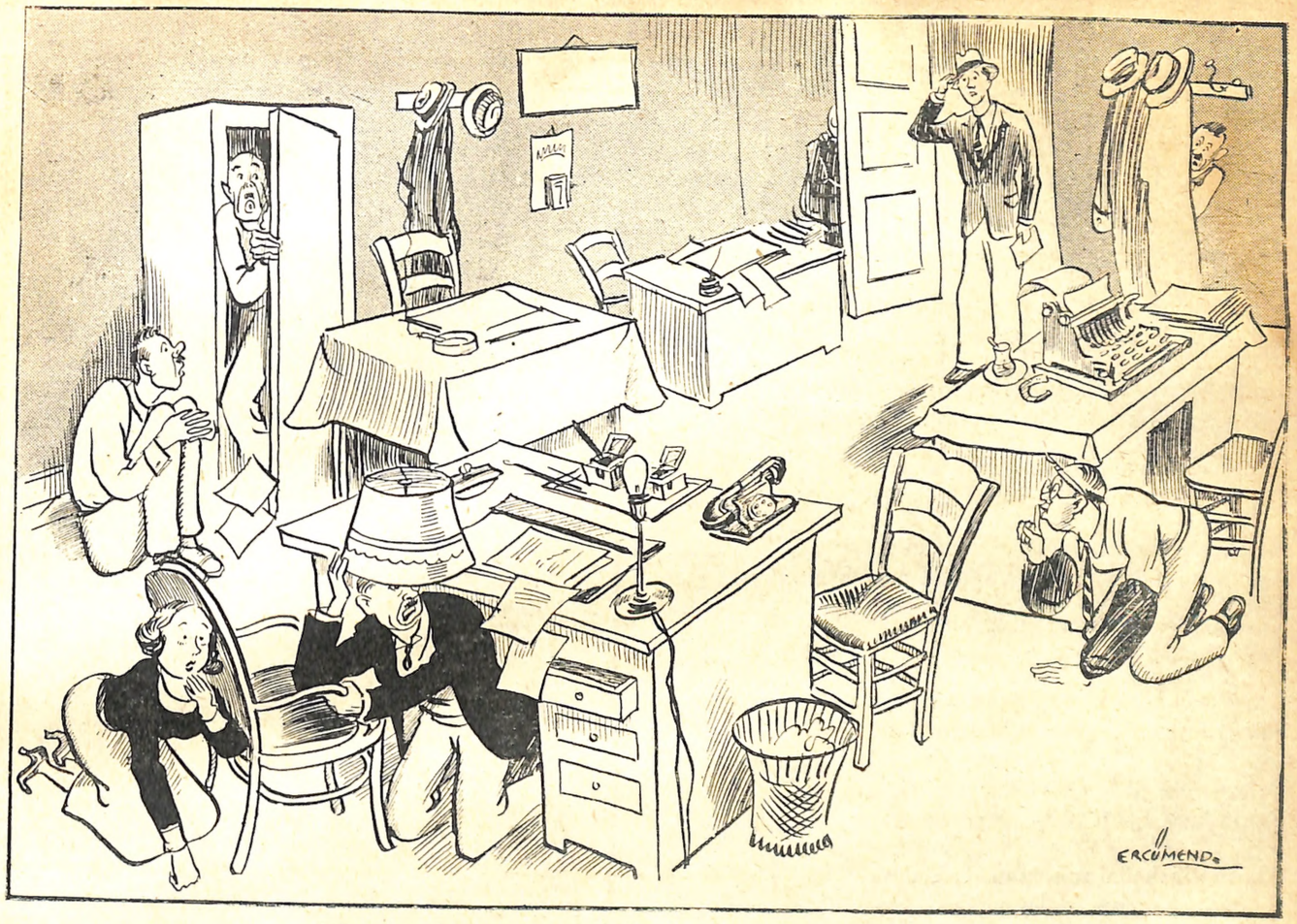

Memurlar gazetecilerle konuşamıyacak...

Resmî dairelerden birinin kalem odasına bir gazeteci giriyor...

mezarında bir ihtifal varmış dediler, doğru mu?

Diye sordu. Anladım, küçük bir yalanla Florinalıyı Cenabın mezarına Bakırköyüne kadar göndererek bir iki saat başını dinlendirmek istiyordu:

— Evet, ihtifal var, dedim, hattâ şair Salih Zeki de bir hitabe söyliye cekmiş!

Florinalı Nâzım ortaya atıldı:

— Nasıl, nasıl, yine bu adam mı? Demek, ben dururken, o hitabe söyliyecek... Durunuz, ben ona gösteririm!

Kırallık tacı olan melon şapkasını giydi, kırallık asâsı olan ağaç bastonunu da yakaladı, o hızla çıktı, gitti. Üstat derin bir nefes aldı, kapının aralığından bayan Lüsiyen Hâmidin nazik başı göründü. Korka korka bakıyordu:

— Gitti mi? Dedi?

— Gitti... Artık gelebilirsin!

İçeri girdi, üçümüz rahat rahat konuşmıya başlamıştık ki birdenbire kapı açıldı, eşikte şair Salih Zeki göründü! Anlaşılan, bugün taliim yoktu. Çaresiz, ayağa kalktım. 86 ncı dönüm yılında görüşmek üzere üstadın müsaadesini rica ettim.

Ağaçkakan

Fizik imtihanında:

— Anlat bakalım oğlum sesli sinema nedir?..Hangi esas üzerine yapılmıştır?..

— Öpüşmek esası üzerine!..

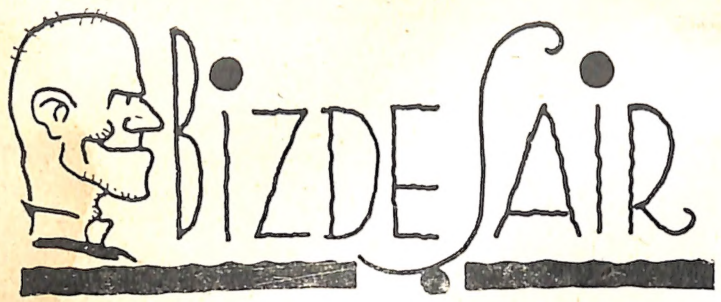

Bizde şair ne zayıf, ne de şişman demektir,
İkisi arasında yuvarlanan demektir!

Konar bu ay, bakarsın her gün bir ziyafete,
Yer içer, artık ona cihan seyran demektir.

Ertesi ay arıyan, soran olmaz kendini,
O ay da şair için bir ramazan demektir.

Ne ekersen bire yüz verir bu mutlu toprak,
Bugün bir fidan diksen yarın bostan demektir.

Kazmanı yere vursan çıkar altın madeni,
Taş üstüne taş koysan apartıman demektir.

Kum kesilir bu toprak şaire karşı yalnız,
Şair çöle çam diken bir bahçıvan demektir.

Benzese de didişmek bahsında İtalyaya
Şairin kara bahtı Habeşistan demektir.

Aktörlerin halini sorarsan İ. Galibe
Şairlerin halinden daha yaman demektir.

Hepsi dört gözle bekler kendi jübilesini.
Eğer bu da olmazsa işler duman demektir.

Romancının halini Mahmut Yesariden sor,
Anla ki romancının hali roman demektir!

Ressamları anlamak istersen işte Çallı..
Kendisi baştan başa tablo vivan demektir!

Destanını arayıp sorma Neyzen Tevfikin,
Uzun söze ne hacet? kendi destan demektir!

Hulâsa, artistlerin hepsi bir derde düşkün...
Dertsizi var, derseler kanma, yalan demektir!

ÇAMLIBEL

Bu gidişle on beş sene sonra:

Şişman erkek — Hayatın yükü omuzlarımıza çöktü kardeş.. Ev gailesinden iğne ipliğe döndük...

Zayıf erkek — Haline şükret kardeş ya şu bayan gibi olsayıdık!

Fırtına serpintileri

Vapurda iki arkadaş konuşuyordu, kulak misafiri oldum.

— Bizim memlekette münekkit yok diyorlar, halbuki ben geçen gece öyle bir münekkit gördüm ki... Eşi dünyada bulunmaz!

— Deme... Kim bu?

— Kim olacak? Fırtına!

— Anlamadım?

— Anlaşılmıyacak ne var? İstanbul denilen kocaman eserin sakat çirkin taraflariyle sağlam, güzel taraflarını bir kaç saat içinde birbirinden ayırdı, gitti...

***

Yine o adamlar konuşurken dinledim:

Belediye, fırtınanın paramparça ettiği Unkapanı köprüsünü, elli bin lira sarfederek, tamir edecekmiş!

— Galiba. Belediye, fırtınayı kızdırıp tekrar gittiği yerden geri döndürecek!..

***

Biri ötekinin kulağına eğildi:

— Fırtınaya deli derler amma yaptığı bazı işlere bakılırsa pek de öyle olmadığı anlaşılıyor..

***

Yazık, o fırtına gecesi bir fırsat kaçırdım...

— Ne gibi fırsat?

— O akşam eve erken gelmeseydim, geceyi dışarda geçirecektim.

— Nerede?

— Nerede olursa olsun... Kendi evimde değil ya!

Aşk kapıdan girince akıl pence reden çıkar. Âşıkın bacadan fırlaması hatatır!

—

İnsan, deliliği nisbetinden âşıktır: Akıldan âşık gördünüz mü?

—

Bir adam, bana aşkını anlatsın; ben ona, nasıl adam olduğunu söyliyeyim!

—

Aşk insanın iştihasını kaparmış derler. İstanbulda her gün yeni bir lokanta açıldığına göre bizde iştahsız insan kalmıyor!

—

Kadının aşkına inanmak için erkeğin zengin, erkeğin aşkına inanmış görünmek için kadının irat sahibi olması lâzımdır.

—

Eminönünde tanıştılar, Karaköye gelinciye kadar seviştiler, Bankalar caddesinde nişanlandılar, ve Beyoğlunda evlendiler. Harbiyede ayrılacaklar, diyordum. Yanılmışım, Harbiyeden evvel Taksim var!

—

Cahil yüreği ile sever, âlim, kafası ile... Onun için kadınlar birinde kafa, ötekinde yürek bulamadıklarından sıkılırlar, eksikleri başka yerde aramıya çıkarlar!

—

Kadını her şair başka bir şeye benzetir. Çeşidi bukadar fazla olan bu matahtan bir tanesiyle ömür sürülür amma göz de ötekilerinde kalır!

Filozof

Mahkemede

Reis — Öldürdüğün adamın üstünde kaç lira vardı?

Katil — İki.

Reis — Bukadar bir para için ca na kıyılır mı?

Katil — Ne yapalım, az para ile çok iş görülen bir buhran zamanında yaşıyoruz...

Milletler Cemiyetinde Mühim Görüşmeler:

— *Arkadaşlar Allah esirgesin bir harp çıkarsa ne feci bir hadise olacak bilir misiniz?..*

— *Hayır...*

— *O zaman hepimiz bu güzel konferanslara veda edip memleketlerimizde oturacağız..*

Yağlı boya

İzmir saylavı Hamdi Aksoy Ankaradaki D. sergisinden bir resim satın almıştı. Bu yağlı boya tabloda yiyecek resimleri olduğu için, Hamdi Aksoy yemek salonuna astı. Öğleyin misafir gelen Cevdet İzrap yeni tabloyu görünce:

— Kaça aldın? diye sordu?

— İki yüz liraya!

— Pahalı almışsın...

— Niçin?

— (Yeni tablonun karşısındaki başka bir resmi göstererek.) Bunu geçen sene yüz elli liraya almıştın, halbuki içinde daha karın doyuracak yemekler var... Yeni aldığın resim, bunun yanında adeta kahvaltı gibi kalıyor...

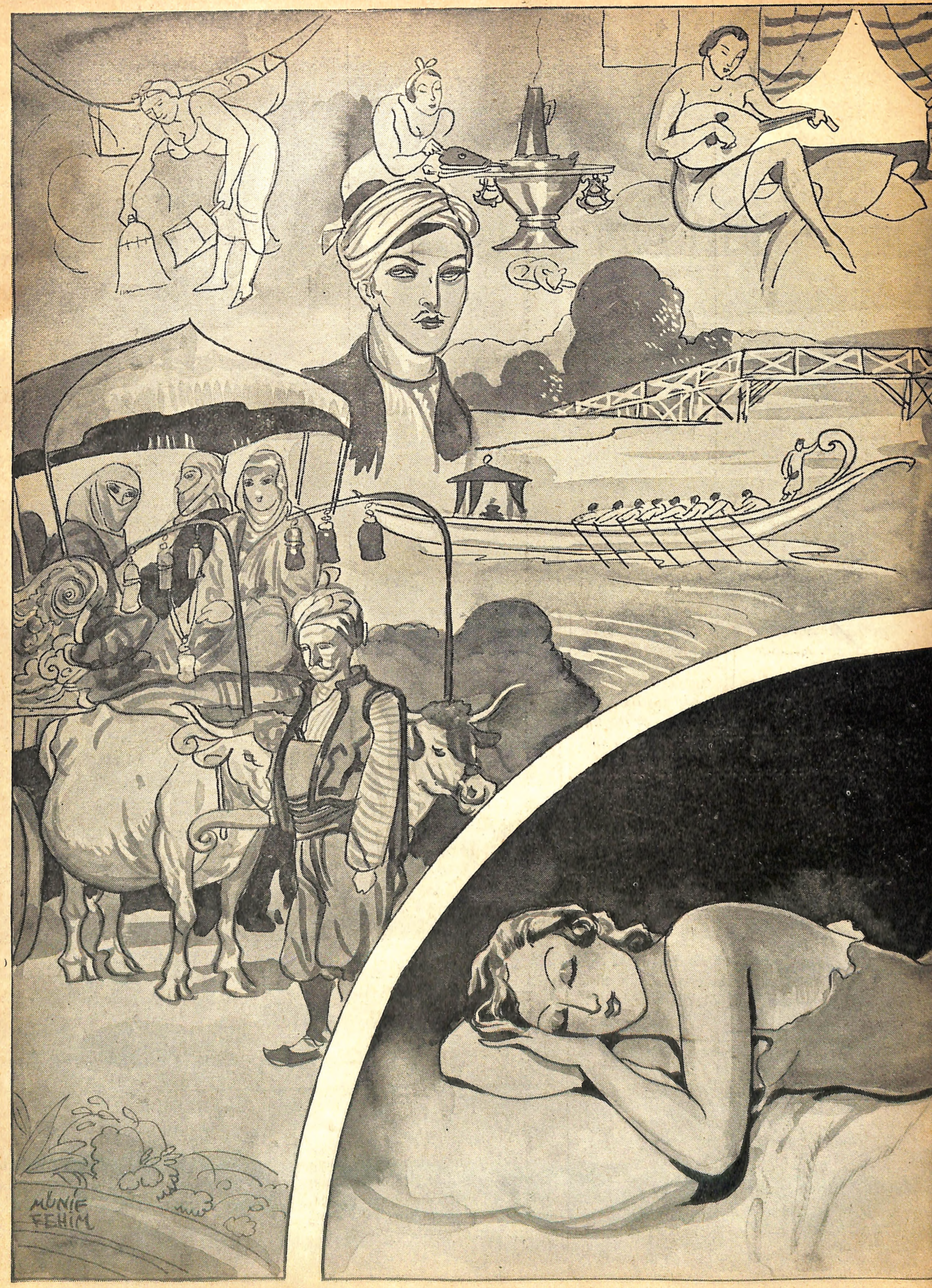

DÜNKÜ VE BUGÜNKÜ

GENC KIZIN RÜYASI

Yirminci Asırda İnsanlar Hür ve Serbestdirler.

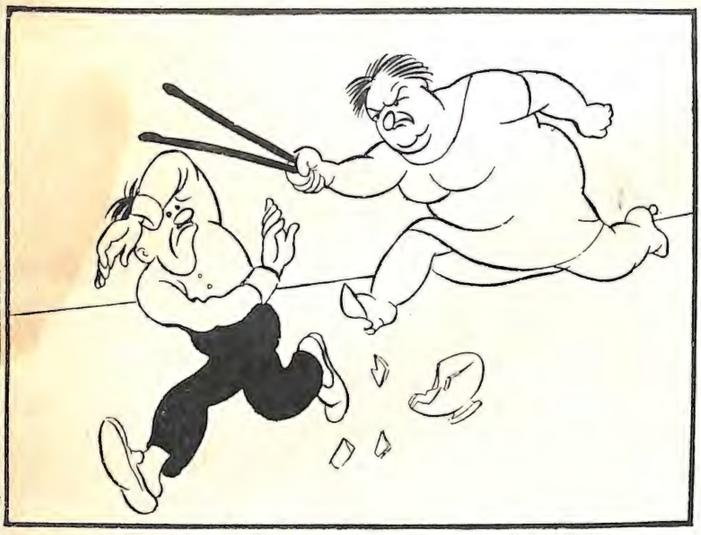

Evde....

Sokakda....

Çarşıda....

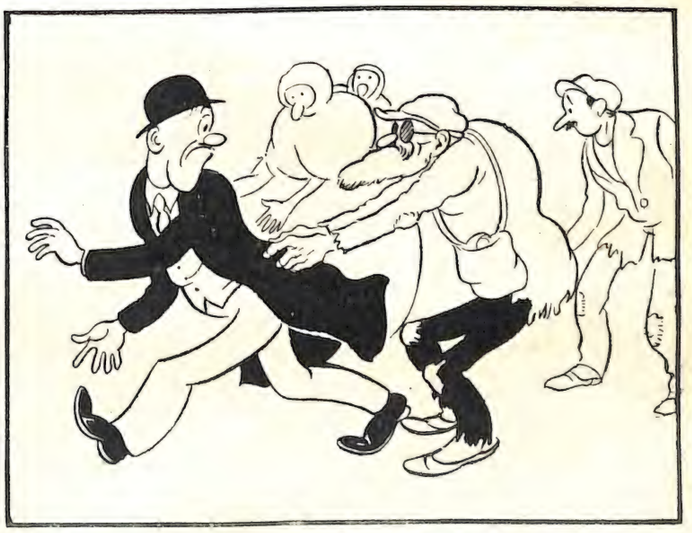

Her Yerde....

ŞUNDAN.... BUNDAN....

Çıktım alış verişe akşam üstü pazardan,
Sap sağlam eve döndüm, hak saklasın nazardan!

Ortadan gitsen ezer tramvay, otomobil,
Saksı düşer başına yürüsen bir kenardan.

En doğrusu haneden dışarı çıkmamaktır,
Kurtulsun istiyorsan canın, malın zarardan.

Rahat yok ölse bile İstanbulda adama,
Hergün bir apartıman çıkıyor bir mezardan!

Eski sokaklarımız sanki tahta perdedir,
Yeni caddelerin de farkı yok taş duvardan.

Gizli yerde buluşmak nene lâzım, baksana,
Göğüs göse geçiyor kadın erkek civardan!

Nasıl Nasrettin hoca hamamdan fırlamışsa
Ben de öyle soyunup çıktım geçende « Bar» dan !

Yakalarlar dört kişi başlasa iskambile,
Nerdeyse kahve içmek sayılacak kumardan.

Halil Lûtfi meydana çıktığı gündenberi
Kimse bahsetmez oldu artık Celâl Muhtardan!

Fırtınalar koptu da kıştan haber yok diye
Yapar Nurullah Atâ nükteler buzla kardan.

Ekmeğin kilosundan beş para indirdiler,
Bedava alacağız yakında fırınlardan!

Herkes ne söylüyorsa onu tekrarla, yoksa,
Kurtlar kapar ayrılan koyunları davardan!

Çamdeviren

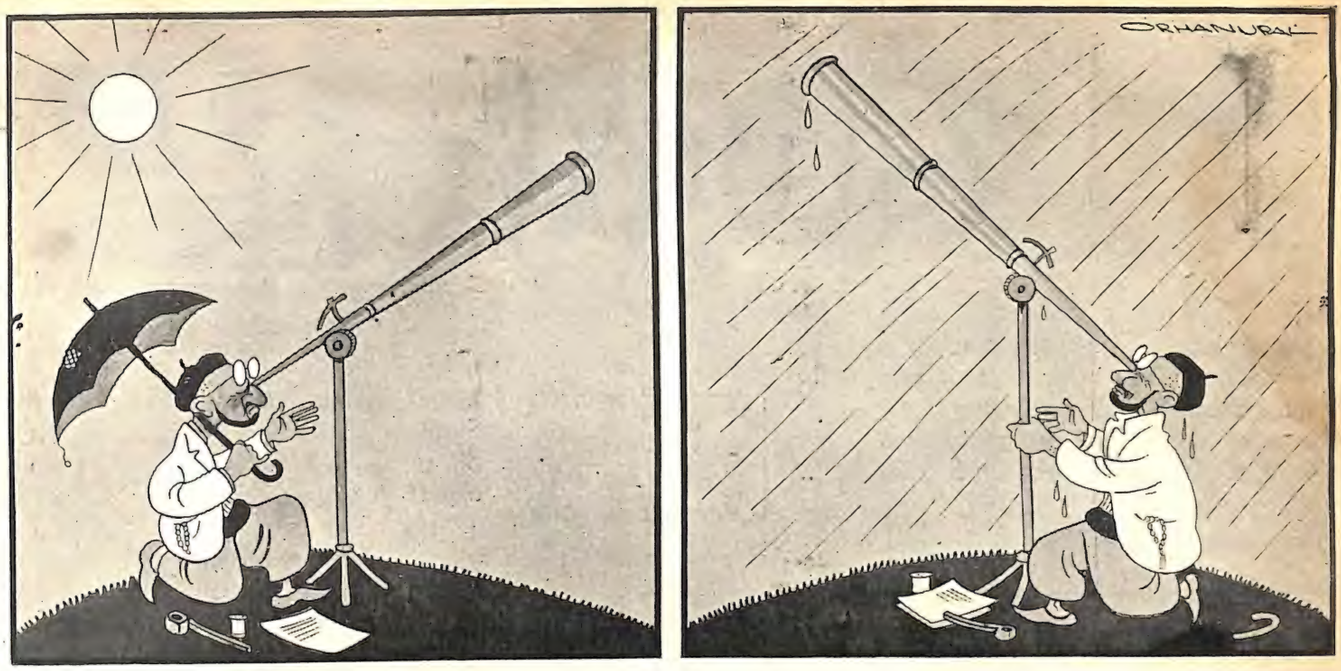

Rasathane raporlarını nasıl tefsir etmeli?...

"Bugün hava yağmurlu ve soğuk olacaktır„ *"Bugün hava güneşli ve sıcak olacaktır,,*

İntizam bu kadar olur.

Maamafih hayret ve takdir o Kadıköy tramvayına ki böyle«taş yağdı, kıyamet koptu» denilecek bir ana baba gününde sefer programında dakika sektirmedi:

Fırtınanın başındayız. Gece karla karışık yağmur, sıkı, bir rüzgâr... Sabahki bahara aldanarak yazlık pardesü, ince iskarpin ile sokağa çıkmış bir çok kimseler sırtlarını, kunduralarının ıslak tabanlarını gazetelere sarmışlar, Kadıköy vapurundan çıkıyorlar.

İskelede bekliyen tramvaylara doğru itişe kakışa, bir koşuşmadır başlıyor.. Gözü açık, ayağına kuvvetli ve yükü hafif olanlar arabada bir yer kapıyorlar.

Biz üç muharrir arkadaş·ki bu vasıflardan ne dereceye kadar mahrum olduğumuzu, tuttuğumuz meslekle isbat etmiş insanlarız · bize benziyen birtakım zavallılarla beraber tramvayın yanına geldiğimiz zaman onu tıklım tıklım dolmuş bulduk. Herkes biribirinin kucağına oturmuş, yahut koridorlarda yan yana istif olmuştu. Son bir yolcuyu yerden hareket memuru kalçalarından ite ite içeri sokmıya uğraşıyordu.

Biraz sonra bu araba hareket etti; yerine bir başkası geldi. Biraz geri kalmamıza mukabil hiç olmazsa rahat gideceğimizi düşünüp sevinerek içeri girdik, kanapelere yerleştik arabadaki oturacak yerler dolu. Fakat bir türlü kalkamıyoruz. biletciye bunun sebebini sorduk. Büyük bir ciddiyet le saatini çıkarıp baktıktan sonra:

«Daha on dört dakikamız var» dedi.

— Aman yahu sebep?.

— Bundan sonraki vapuru bekliyeceğiz.

— Demek Haydarpaşadaki trenler gibi buradaki her tramvay arabası da ancak vapur geldikçe kalkıyor?

— Tarife öyle...

— İyi amma araba şimdiden dolu.. On beş dakikaya kadar ayakta duracak yerler de dolacak. . Gelecek vapurun yolcusunu nereye tıkacaksınız?!

Bunlara cevap vermek tabiî biletcinin salâhiyeti dahilinde değil!

On beş dakika sırtı tabanı su içinde burada oturmak ahaliyi çıldırtıyor. Tramvayda nekadar insan varsa bağıra çağıra kendini sokağa atıyor, parası olanlar otomobillere koşuyor, olmıyanlar yağmur içinde söve saya evinin yolunu tutuyor.

Kadıköy tramvayının bu on dört dakikasını hiç unutamıyacağım. Avrupaî intizamperverlik bukadar olur!

İspinoz

Adliye koridorunda

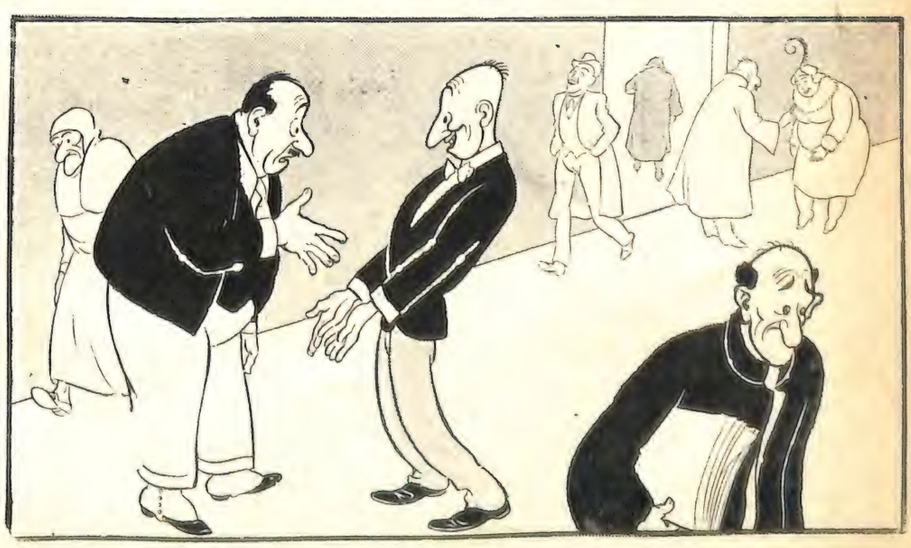

— Nasıl, uyduracağın masallarla beni bu davadan kurtarabilecek misin ?..
— Tabiî azizim, tam sekiz sene gazetelerde tarihî tefrikalar yazdım !..

Tuzak

MANZUM HİKÂYE

Yazan:

Necdet Rüştü

İki sene olmuştu bu gençler evleneli,
«Tekin» in «Sabahat» tı gönlünde son emeli!..
Yapa yalnız geçirmiş ömrünün yarısını,
Delice seviyordu şimdi genç karısını:
Dünya gözünde değil Sabahat, hep Sabahat!..

●

Fakat: kıskanıyordu.. Kadındaydı kabahat:
Niye yüz veriyordu misafirlere fazla?..
Hele kabul gününde bin işveyle, bin nazla,
«Kaya» nın gözlerine öyle bakışı var ki,
Onu gören delice âşık sanırdı belki!..

«Tekin» i delirtecek birgün kıskançlık, haset;
Bu halinin önüne artık çekmek için set,
Belki, gözü kararıp, fena şeyler yapacak;
Felâketi Sabahat düşüdmelidir ancak!...

— 2 —

Güzel, süslü bir oda.. Açılmış pancurları,
Pencerede oturan seyre dalar surları:
Bu, en güzel yalıdır hatta Beylerbeyinde,
Kuş yuvası gibidir denizin eteğinde!...
Sabahat bu odada okuyor romanını,
O gün avutuyordu çok sıkılan canını!...

●

Satırlar silinmişti ansızın gözlerinden,
Bir çıngırak fırlattı genç kadını yerinden:
Odadan koşup girdi hemen büyük salona,
Atıldı kendisini çağıran telefona!..
Bir ses,. Kayanın sesi.. diyordu:
— "Sevgilim!.. Gel:
«Bir küçük oda tuttum Beyoğlunda ne güzel!..
«Burada sevişirken, kocan farkında olmaz,
«Odanın adresini söyleyim bir yere yaz!..

Genç kadın sevinmişti... Çıkarmadı sesini,
—«Olur!..» diyerek yazdı odanın adresini!...

— 3 —

Ilık baygın bir hava.. En güzel günü yazın,
Tıpkı bir cennet gibi.. Hali ne hoş Boğazın!..
Bir sevimli çocuğun güzelliği var suda:
Sahiller beşik olmuş, dalgalara uykuda!...
Vapur köpükler saçıp, köprüye yaklaşıyor,
Yasak bir aşka koşan Sabahati taşıyor!...
Kadın zevkle dinliyor dalgaların sesini,
Kayanındır sanıyor rüzgârın busesini!
İsmini heceliyor daima dudağında,
Kendisini sanıyor şimdiden kucağında!...

— 4 —

Köprü.. Tünel.. Tramvay.. Parmakkapıya geldi,
Şu lâhzada büsbütün heyecanı yükseldi:
Bir sokak..«Buldum!..» diye, hafifce gülümsedi,
Numarayı okudu; «Karşıdaki ev!..» dedi!...

●

Bir madam karşıladı içeriye girince,
Onu, baştan aşağı, süzmüştü ince ince!..
Sonra güzel kadını şık bir odaya soktu,
Bu, yatak odasıydı.. Fakat hiç kimse yoktu!..

. . . . . .

On dakika bekledi.. Sonra açıldı kapı,
İşte o dakikada Sabahat yuttu hapı:
Sanki bir balyoz inmiş, beyninden vurulmuştu,
Çünkü: Kayayı değil, kocasını bulmuştu!...
Tekin birden bağırdı:
— «Yok artık tereddüdüm,
«Bana ihanetini işte gözümle gördüm!..
«Söyle: evini yıkmak gidiyor mu hoşuna,
«Demek sana vermişim ben gönlümü boşuna?!.
«Korkmadın oynuyorken sevgimle emelimle,
«Sabahat!.. Yakaladım işte seni elimle!..»

●

Genç kadın kocasının anladı hilesini:
İyice taklit etmiş âşıkının sesini,
Onu avlamak için çağırmıştı buraya!...

Kurnaz kadın vermeden hiç fasıla araya,
Bağırdı:
— «Biliyorum tuzağını, ökseni,
«Sesini tanımıştım ben yakaladım seni:
«Beni aldattığını gizlice söylediler,
«Bir randevu evinde oda tutmuş.. dediler!...
«Senin için felâket saklıydı bu gelişte,
«Çünkü: Gizli odanı gözümle gördüm işte!...
«Düşündüm: alıştırdı oraya ayagını,
«Bana da bu odada kuracak tuzağını!..
«Yaşamam; ben bu zehri içerek damla damla,
«Böyle iğrenç evlerde oda tutan adamla!...»

●

Adamın birden bire kanaati değişti,
Evet!.. Kadın masumdu.. fakat bu nasıl işti:
Bu sefer karısını başladı kandırmıya,
"Bu oda benim değil!..„ diye, inandırmıya!..
Ayağına kapandı:
— « Anladım çok uslusun,
«Anladım lekesizsin!.. Anladım namuslusun!..»

Portreler

KIRALİÇELER KIRALİÇESİ

Onun sonradan takma adları da ha doğrusu şöhretini anlatan kelimeler, İngiltere kıralının sahip olduğu bin bir ünvandan eaha fazladır. Size burada bir kaçını sayıvereyim: Türkiye güzeli. Dünya güzeli güzeller güzeli, güzellik kıraliçesi...

Sabık Dünya güzeli şimdi yeni bir unvan daha kazanmış oluyor: Habeş Kıraliçesi. Keriman Halisı sanırım ki tanıdınız. Bu halis muhlis Türk güzeli, artık Habeş ülkesinin gül yüzlü meneviş gözlü kıraliçesidir. Dünya güzellik kıraliçeliğinin ömrü bir yıl olduğuna göre sanırım ki o, bu yeni kıraliçelikten memnundur. Çünkü Habeşistanda kıraliçelik ölünciye kadar sürüp gider.

Keriman Halis, bu kıraliçeliği, dünya güzelliğine seçildikten sonra yaptığı meşhur Mısır seyahati esnasında elde etmiştir. Mısırdan ayrıldıktan sonra oraya gitti, Habeş kabileleri tarafından ihtişamla karşılandı, kıraliçeliğe seçildi. Burada onun, Habeşistandaki gün görmez ormanların bir köşesinde çekilen fotoğrafını görüyorsunuz.

Güzele ne yakışmaz ki... Habeş kıyafeti bile hasbama okadar yakışmış ki insan hemen de Habeş kıralı olmak sevdasına kapılıyor. Fakat boşuna ümide kapılayım demeyiniz. Çünkü Keriman Halis henüz evlenmek niyetinde değildir. Hem de Habeşistanın bu yeni kıraliçesiyle evlenmek için mutlaka Habeş erkeği olmak gerektir.

Diyor ki:

— Habeşistanda kıraliçelik tahtına oturduktan sonra ilk iş olarak orada güzellik müsabakaları tertip edeceğim. Habeş güzellerini bütün dünyaya tanıtacağım. Güzellik her muvaffakiyetin, her sırrın başıdır. Güzel olmıyanlarda hiç bir şey bulunmaz. Ben Habeş saylavlarının da güzel seçilmesi için kanunlar yaptıracağım.

Keriman Halis susuyor, biraz düşünüyor ve sonra yine devam ediyor:

— Muvaffak olmak için güzellik şarttır. Çirkinlik.,. Aman ne fena şey! Ben güzel olduğum için Habeş tahtında mutlaka muvaffak olacağım.

Güzel tebessüm, güzel kahkaha, güzel işve, güzel söz, güzel yürüyüş!..

Sabık dünya güzeli derin derin nülden kopan bir ah! çehtikten sonra:

— Güzellik .. Ah güzellik, diyor.

Ve bunu derken, güzelliğin geçici bir varlık olduğunu hissetmiş gibi oluyor.

Fırça

Okuyucularımıza :

Gelecek sayılarmızda bu sütunlarda : Hüseyin Rahmi, Sermet Muhtar, Naci Sadullah, Behzat Haki, ve Fa-

Hikâye

Prenses Leylâ

Onunla tanışalı ancak bir ay olmuştu.. (Sırma Saç) tuvalet salonunda manikürcü idi. Bana Anadoluya giden bir arkadaş tavsiye etmişti.

— Git, gör.. Çok iyi, güzel bir kızdır. Tam bir dost... Balta olması korkusunu hiç duymadan düşüp kalkabilirsin! demişti.

Sahiden bu karakterde bir genç kız bulmak, altın madeni bulmak kadar bence değerli idi. Çünkü evlenmiye hiç niyetim olmadığı halde her selâmlaştığım bayan beni kafese koymıya çalışıyordu.

Gitmiş, bir manikür yaptırmıştım.

Bir daha yaptırdım ve hemen dost olduk. Beraberce güzel günler ve tatlı geceler yaşadık. Evlenmenin lâfını etmemekle beraber, bunu anlatacak şekilde en küçük bir ima bile yapmıyordu.

On beş gün kadar önce birdenbire İzmire gitmek lâzım geldi. Ona uğradım.

— Orada on beş gün kalacağım. Ben yokken başkasiyle...

Ağzımı mini mini, yumuşak eliyle kapadı, cevap verdi:

— Yooo... Kıskançlık yasak.. Geldiğin zaman yine görüşürüz. Lâkin iyi bir kısmet çıkarsa, tepecek değilim ya... Sen de ne yaparsan yap...

Gittim ve on gün sonra bir akşam üzeri İstanbula döndüm. Yıkandım, giyindim, soluğu (Sırma Saç) ın kapısında aldım.

Birbirimizi görünce sarmaş dolaş olduk.

— E... Ne haber?

Diye sordu.

— Seni özledim,.. Hep seni andım. Gelir gelmez buraya koştum. Sen de ne haber var. Ben yokken...

Koluma girdi. O tatlı ve içten gelen gülümseyişile :

— Ben bir macera yaşadım, dedi.

— Ne oldu?

— Haydi şu gazinoya gidelim de, bana konyak ısmarla. Bugün hava sertleşmiş gibi de... Öyle değil mi?

Girdik,

Konyak geldi. İçti ve içtim.

— Birer tane daha getirsinler.

Dedi.

— Peki... Fakat şu macerayı pek merak ediyorum.

— Sahiden meraklıdır.

İkinci konyağı içtikten sonra anlatmıya başladı:

— Sen gittikten bir hafta sonra idi. Bir akşam üzeri kırk beş yaşlarında bir adam salona geldi. Herkesi olduğu gibi onu da gülümsiyerek karşıladım. Sırıttı. Oturdu. Kocaman ve birer pabucu andıran ellerine manikür yaptırdı. Bol bahşiş verip gitti. Zaten altın saatten, kösteğinden giyinişinden de zengin olduğu anlaşılıyordu.

— Bunda bir şey yok ki...

— Dur hele... Herif ertesi gün yine geldi. Yine manikür yaptıracağını söyliyerek önüme oturdu. Yaptık. Şun-

Yemiş denize çöküyor (Cazetelerden)

Balıklar — Bu insanlardan da rahat yok kardeş.. Şimdi de koca dünyaya sığamadılar, bizi rahatsız ediyorlar!.

dan bundan konuştuk. Daha bol bahşiş verdi ve gitti.

Yine birşey yok...

— Sen de pek sabırsızsın. Üçüncü gün daha çok konuştuk ve dost olduk. Bana ne vakit cıktığımı sordu. Nerede oturduğumu, iş saatinden sonra ne yaptığımı anladıktan sonra «Akşam yemeğini beraber yemek mümkün mü?» dedi.

— Olur mu hiç?

— Neden olmasın? Olur, dedim.

— Yaaa..

— Sözümü kesme ve benim işime karışma! Yoksa kalkar giderim.

— Peki.. Susuyorum. Anlat...

— Çıkış zamanında beni otomobiline aldı. Beraberce Novotniye gittik. Porto Şarabı içtik. Şampanya bile açtıracaktı. Görseydin, gözümün içine girecekti. Lâkin hiç de saygısızlık göstermiyordu. Yemekten sonra başım biraz dönüyordu. O da birşey söylemek istiyor, fakat bir türlü bunu yapamıyordu. Bense çok şendim. Kenardaki etajerin üstünde (Safo) nun bir heykelciği vardı. Onu aldım, oynuyordum. «Ne güzel, değil mi?» diye ona sordum. Bilirsin ki ben bu heykelciklere bayılırım.

— Biliyorum.

— Gözleri parladı. «Ben, dedi, biblo meraklısıyım. Zengin bir koleksiyonum var. İsterseniz size göstereyim. Apartımanım yakındır. Şuracıkta... Maçkada...

— Ne dedin?

— Gidelim, dedim.

— Amma yaptın ha?.. Sonra?..

— Gittim. Sahiden çok zengin bir koleksiyonu varmış. Kocaman bir salonda dünyanın en tanınmış heykellerinin birer küçük örneği çok güzel bir şeklide her tarafa yerleştirilmişti. Orada da bana şampanya sundu. İçtim. Divana oturdum: Bana "senin de yüzün bir Venüs kadar güzel. Lâkin acaba vücudun da böyle mi?„ dedi. " Elbet öyle, dedim„ bir iki dakika sonra üstümde inci kolyemle yüzük ve bileziklerimden başka bir şey kalmamıştı.

— Eyvah... Gördün mü yediğin...

— Sus.. Daha bitmedi. Tam o sırada kapının zili hızlı hızlı çalındı. Adamcağız korku ile doğruldu. Pencereden baktı ve «Eyvah, karım geldi... Ankaraya gitmişti. Bir aydan önce dönmiyecekti. Fakat...» Diye hopladı. «Aman, çabuk... Rezalet olacak.. Bittim!» diyordu. Çorap ve iskarpinimi giymiştim. Mantomu sırtıma attı. «Kuzum çabuk ol... Ben elbise ve çamaşırlarını getiririm.» diyerek servis kapısından dışarı attı. Bu sırada da diğer kapıdan bayan girmişti. Yepyeni tuvaletim, ipek çamaşırlarım hep orada kalmıştı.Soyulmuştum. Herif onları geri getirmek istese bile karısının eline geçerse parça parça ederdi. Artık unutmak gerekti. Bu şaşkınlık bir kaç dakika sürdü, aynı zamanda fena halde üşüyordum da... Birden bire yerimde doğruldum Kolayını bulmuştum.

— Nasıl?

— Kapıyı telâşlı telâşlı çaldım. Kırk yaşlarında şişman bir bayan açtı. Ona hemen kendimi tanıttım: «Ben Prenses Leylâ... Hizmetcim sizin bay ile dost imişler. Tuvalet ve çamaşırlarımı da çalarak buraya gelmiş. Onu polise verdim. Çamaşırlarla tuvaletten bir kısmını burada sakladığını söyledi. Onları almıya geldim» Dedim. Kadın da, herif de şaşırdı. Ben Salona yürüdüm. Divanın şiltesi altından tuvaletimin bir ucu çıkmıştı. Onu da, çamaşırları da aldım. Bayanı saygı ile selâmladım. O da bana karşı hem utanıyor, hem de büyük bir saygı gösteriyordu Adamcağız ise renkten renge giriyordu. Sokağa fırladım. Köşeyi dönerken koleksiyoncu dostumun apartımanından bayanın yüksek sesle bağırdığı, herifin dayak yediği duyuluyordu.

Gönül

— Ben sana misafir kabul etmiyorum demedim mi?
— Ben misafir değilim, haciz memuruyum diyor!..

Tarihe karışan mesleklerden: Fes kalıpcısı

Ham mı, olmuş mu?

Beyoğlu caddesinde bir dostuna rasgeldi. Kolunda geçkin bir kadın vardı. Yanından geçerken kulağına eğilerek:

— Affedersin amma kolundaki kemalini bulmuş da geçmiş gibi...

Dedi. Arkadaşı da fısıldıyarak cevap verdi:

— Ne yapayım? Tifo fazlalaştığı için doktor beni olmamış şeyler yemekten menetti!

Niçin evlendi?

Beyaz bir İtalyan kıziyle evlenmişti. Çok geçmeden kızcağız öldü gitti. Bu sefer kakao renginde bir Habeş kıziyle nişanlandı. Niçin böyle yaptığını soranlara:

— Ah,dedi, gönülde hâlâ acısını duyduğum eski svgilimi içimden sürüp çıkarmak için başka çare bulamadım!

Lodos fırtınasında tazelenen bir mesele

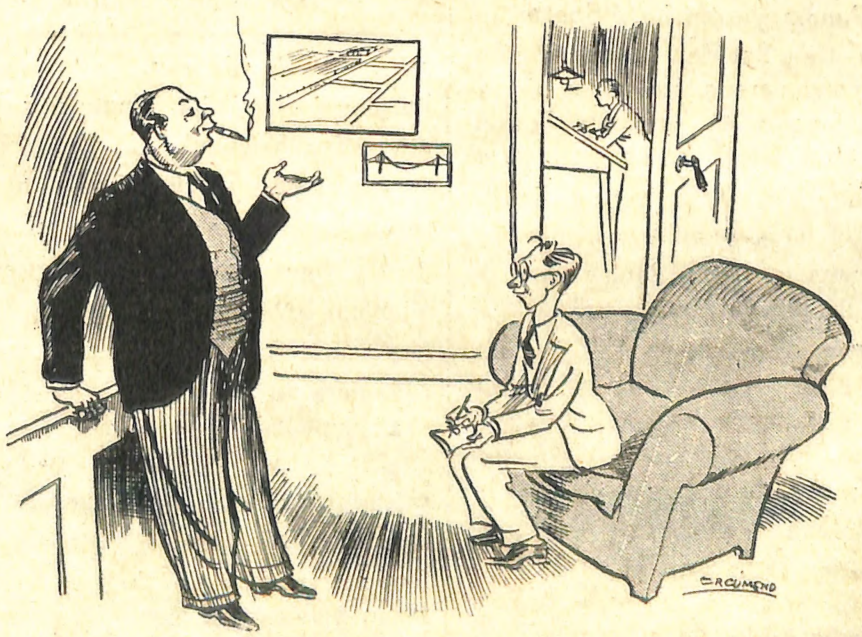

Gazeteci — Lodos fırtınalarından vapurlar işlemedi, Bakırköy açıklarında muazzam bir dalgakırana taraftar mısınız?

Mütehassıs — Tabiî taraftarım. Fakat bunun için masraf etmeğe lüzum yok, daha beş on sene İstanbulun çöplerini Sarayburnuna dökmeğe devam edersek dalgakıran kendiliğinden hasıl olacak!...

Ankara caddesi Letafet basımevi

Ademi İktidara

Karşı

Hormobin

Tabletleri

Galata Postakutusu 1255 Hormobin

BASURDAN

Ameliyatsız yalnız

HEDENSA

ile kurtulursunuz. Memeleri mahveder, kanı, ağrıyı derhal keser. Bütün dünyada milyonlarca hayat kurtarmıştır. Birçok Alman profesörlerinin takdirnameleri kutusundadır.

Binlerce lira sarfı ile en lüks ve bütün konforu tamam olarak yapılan ve en son model makinalarla teçhiz edilen

İzmir Tayyare Sineması

Senenin en güzel filmlerini göstermekle büyük bir şöhert ve sinemacılık âleminde en büyük muvaffakiyeti kazanmıştır.

İzmir Tayyare Sineması

İzmir kibar kalkının toplandığı biricik müessesedir.

Herkese lâzım bir eser

MEŞHUR ★ ADAMLAR

1 inci ve 2 inci cildi çıktı. 3 üncü cildi tamamlanmak üzeredir.

Yazan :
İbrahim Alâettin

Çıkaran
Sedat Simavi

"Meşhur Adamlar Ansiklopedisi„ Türkiyede ilk defa olarak tam ve mükemmel bir şekilde meydana konan biyografi eseridir. Hâdiselere karışıp tarihte isim bırakan bütün şahsiyetler, hüviyetlerile ve karakterlerile tesbit edilmiştir. Bu itibarla "Meşhur Adamlar Ansiklopedisi„ her meslek mensubunun kütüphanesinde bulunmak lâzımdır. Üçüncü cildi de yakında tamamlanacaktır. Her cildin fiatı 3 liradır. Muallim, talebe ve zabitler için hususî tarife tatbik edilir. Ayrıca posta ücreti alınmaz.

Meşhur adamlar Ansiklopedisi her kütüphanenin en değerli eseridir. Bu güzel Ansiklopedinin zengin sahifelerinde her aradığınız meşhur adamın ismini, hayatını ve resmini bulacaksınız.

Ankarada :

AKBA

Kitap evini ziyaret ediniz. Orada neşriyatımızın bütün sayılarını bulabilirsiniz. Eksik sayınızla bütün kırtasiye ve kitap ihtiyaçlarınızı temin edebilirsiniz.

SAMSUN

Okuyucularımız Karikatürün ilk sayısından itibaren bütün çıkanları Samsunda Kökçü oğullarının

HALK Kütüphanesinden

Tedarik edebilirler.

Kendi kendine gelin güvey olanlar!

Almanya — Habeşistan sana feda olsun!
İtalya — Avusturya da sana feda olsun!

Ahmet Sait matbaası İmtiyazı alan ve neşriyatı idare eden: T. Şükrü